

Spis treści GSP-PO 3-4/2010

Glosy

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

1. Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5 lipca 2004 r., II SA/Wr 2838/03

Dr Wojciech Mateusz Hrynicki, adiunkt Wyższej Szkoły Bezpieczeństwa Publicznego i Indywidualnego w Krakowie

Zakaz rozszerzania przesłanek ograniczających swobodę nadawania imion dzieciom poza Prawo o aktach stanu cywilnego

Streszczenie

Autor po raz kolejny podejmuje w swojej glosie istotny problem dopuszczalności nadawania imion w systemie prawa polskiego na przykładzie obcobrzmiącego imienia „Jennifer”. I choć wyrok nie jest najnowszy, omówienie go wydaje się ważne z punktu widzenia ciągle nieprawidłowej praktyki kierowników usc, którym zdarza się rozszerzać katalog przesłanek ograniczających swobodę nadawania imion dziecku poza art. 50 ust. 1 Prawa o aktach stanu cywilnego, w kierunku rzekomej ochrony języka polskiego przed imionami nieposiadającymi rodowodu polskiego oraz w kontekście imion żeńskich niezakończonych końcówką „a”.

2. Wyrok NSA z dnia 27 maja 2010 r., II FSK 2049/09

Dr Bogumił Pahl, adiunkt Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie

Opodatkowanie sieci telekomunikacyjnej

Streszczenie

Wyrok będący przedmiotem niniejszej glosy dotyczy istotnego problemu powstającego na etapie realizacji podatku od nieruchomości – prawno podatkowej klasyfikacji sieci telekomunikacyjnej. W ocenie sądu owa sieć wyczerpuje definicję budowli określoną w art. 1a ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Stanowisko to zasługuje na akceptację. Skład orzekający trafnie zauważa, że „podatkowa” definicja budowli wskazuje, że jest nią całość techniczno – użytkowa. Przedmiotem opodatkowania jest więc zarówno kanalizacja kablowa, jak i ułożone w niej kable. Wartość wszystkich tych elementów powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu podstawy opodatkowania.

3. Wyrok NSA dnia 11 stycznia 2010 r., I OPS 5/09

Dr Mikołaj Pułło, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Decyzja o ustaleniu opłaty adiacenckiej

Streszczenie

Przepisy prawa administracyjnego dość często przewidują tzw. przedawnienie kompetencji organu do konkretyzacji normy w sprawie indywidualnej. Brak skodyfikowanej części ogólnej prawa administracyjnego utrudnia interpretację takich konstrukcji, w szczególności odnośnie biegu terminu przedawnienia i sposobów na jego zachowanie. W komentowanym wyroku NSA podjął próbę wskazania reguł, wedle których oceniać należy dochowanie terminu na ustalenie opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości w wyniku jej podziału. Zdaniem NSA trzyletni termin na ustalenie takiej opłaty zostanie zachowany jedynie wówczas, gdy przed jego upływem sprawa rozstrzygnięta zostanie decyzją ostateczną.

4. Wyrok NSA z dnia 7 kwietnia 2010 r., I OSK 514/09

Dr Robert Suwaj, adiunkt Uniwersytetu w Białymstoku

Wnoszenie opłat adiacenckich przez właściciela nieruchomości

Streszczenie

Niniejsza glosa dotyczy wyroku, w którym NSA wyraża pogląd, iż wynikający z treści art. 144 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami obowiązek uczestniczenia właściciela nieruchomości w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej przez wnoszenie na rzecz gminy opłat adiacenckich, dotyczy właściciela nieruchomości z momentu stworzenia warunków do podłączenia nieruchomości do poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej. W mojej ocenie, przyjęcie przez ustawodawcę obecnej treści art. 144 ugn oznacza, że mówiąc o właścicielu, ma na myśli właściciela z dnia wydania decyzji.

5. Wyrok NSA z dnia 30 października 2008 r., I OSK 951/08

Dr Michał Miłoś, asystent Uniwersytetu Gdańskiego

Prawo do informacji publicznej a prawo do inicjowania działań zmierzających do wytworzenia informacji jakościowo nowej

Streszczenie

Glosa traktuje o zakresie prawa do informacji publicznej. W omawianej sprawie zasadniczą kwestią było ustalenie czy żądanie skarżącego przekraczało zakres przedmiotowy prawa do informacji publicznej, a rozstrzygnięcie sprawy determinowało to czy żądana przez skarżącego informacja spełniała cechy informacji przetworzonej.

PRAWO I POSTĘPOWANIE CYWILNE, PRAWO HANDLOWE

6. Postanowienie SN z dnia 16 kwietnia 2010 r., IV CSK 470/09

Dr Anna Sylwestrzak, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Ubezważnowolnienie częściowe

Streszczenie

Orzeczenie ubezważnowolnienia częściowego jest zasadne, gdy osoba cierpiąca na zaburzenia psychiczne wymaga pomocy przy prowadzeniu swoich spraw. Sprawy te mogą występować zarówno w czasie postępowania o ubezważnowolnienie, jak i mogą być spodziewane w przyszłości, o ile ich wystąpienie jest wysoce prawdopodobne. Kurator osoby ubezważnowolnionej częściowo jest uprawniony tylko do kontroli czynności prawnych przez nią dokonywanych, jeżeli z orzeczenia sądu opiekuńczego nie wynikają szersze kompetencje.

7. Uchwała SN z dnia 22 października 2009 r., III CZP 63/09

Dr Jarosław Turłukowski, adiunkt Uniwersytetu Warszawskiego

Wspólnicy jako członkowie zarządu spółki z o.o.

Streszczenie

Glosa poświęcona jest analizie uchwały SN z dnia 22 października 2009 r. III CZP 63/09, w której zostało stwierdzone, że zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie może działać za spółkę w sprawie o uchylenie uchwały zgromadzenia wspólników, wytoczonej przez wspólnika, będącego jednocześnie członkiem zarządu pozwanej spółki. Glosator zajął odmienne stanowisko, ponieważ art. 253 k.s.h. zawiera ogólną zasadę reprezentacji pozwanej spółki przez zarząd w takiej sytuacji bez względu na to, kto wytoczył powództwo: osoba trzecia czy zarząd. Ponadto przepis ten, dający pierwszeństwo woli wspólników (możliwość ustanowienia pełnomocnika) powinien być rozpatrywany jako *lex specialis* wobec § 1 art. 210 k.s.h.

8. Postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2009 r., II CSK 273/09

Dr Małgorzata Dumkiewicz, adiunkt Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Nabycie udziałów przez jednego z małżonków

Streszczenie

Głosowane orzeczenie dotyczy istotnej z punktu widzenia praktyki obrotu kwestii skutków nabywania udziałów w spółce z o.o. przez jednego z małżonków ze środków pochodzących z majątku wspólnego. SN stanął na stanowisku, że tak jak akcje, również udziały nabyte przez jednego małżonka ze środków pochodzących z majątku wspólnego wchodzi w skład tego majątku, a współnikiem staje się tylko małżonek będący stroną czynności prowadzącej do nabycia udziałów. Tym samym SN rozstrzygnął dwa związane z tym zagadnieniem problemy, tj. problem przynależności nabytych w powyższy sposób udziałów do jednej z mas majątkowych (majątek wspólny małżonków czy osobisty małżonka dokonującego nabycia) oraz problem podmiotowego zakresu uczestnictwa w spółce z o.o. w takiej sytuacji (tj. wspólne uczestnictwo obydwójga małżonków czy też uczestnictwa wyłącznie tego małżonka nabywającego udziały). Stanowisko SN zasługuje na aprobatę.

9. Wyrok SA we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2009 r., I ACa 459/09

Monika Nowikowska, doktorantka Uniwersytetu w Białymstoku

Kryterium działania w interesie społecznym jako okoliczność wyłączająca bezprawność naruszenia dóbr osobistych

Streszczenie

Jest to glosa aprobująca do wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (sygn. I ACa 459/09). Autorka poddaje analizie wypracowaną w tym wyroku tezę, że interes społeczny, jako przesłanka wyłączająca bezprawność, jest nadrzędny wówczas, gdy do opinii społecznej dociera przekaz o patologjach życia publicznego zasługujących na

napiętnowanie, znajdujący potwierdzenie w faktach. Wskazuje, że Sąd ten słusznie odrzuca pewien automatyzm, uznający działanie w ramach uzasadnionego interesu jako okoliczności wyłączającej bezprawność naruszenia dóbr osobistych w mediach.

PRAWO FINANSOWE

10. Wyrok NSA z dnia 16 grudnia 2009 r., II FSK 667/09

Dr Paweł Borszowski, adiunkt Uniwersytetu Wrocławskiego

Stawki w podatku od nieruchomości dla budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych

Streszczenie

Konstrukcja prawna stawki w podatku od nieruchomości dopuszcza jej obniżenie w przypadku budynków, bądź ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Wobec braku doprecyzowania tego zwrotu normatywnego, niezwykle istotne znaczenie dla praktyki podatkowej ma ściśle ustalenie jego zakresu. Jest to dla podatników istotne z uwagi na obniżenie ciężaru podatkowego. Problem wymaga podkreślenia tym bardziej, że ustawodawca wprowadza definicję legalną gruntów, budynków, a także budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, gdzie określenie to traktuje niezwykle szeroko. W niniejszej glosie podjęto więc próbę wskazania na zakres rozumienia użytego zwrotu normatywnego, uwzględniając przede wszystkim sposób zachowania podmiotu poprzez relację do działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, co wymaga także uwzględnienia zasady wolności gospodarczej i kompetencji organu stanowiącego.

11. Wyroku WSA z dnia 22 lipca 2009 r., I SA/Sz 276/09

Dr Maciej Wojciechowski, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Ulga uczniowska

Streszczenie

Glosa dotyczy orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 22 lipca 2009 r., I SA/Sz 276/09 w sprawie tzw. ulgi uczniowskiej. Glosa ma charakter krytyczny, głównie ze względu na jakość uzasadnienia glosowanego orzeczenia, w którym nie podjęto rzetelnej próby zmierzenia się z argumentami skarżącego. Zamiast tego uzasadnienie przypomina uzasadnienia podejmowane przez inne sądy i stąd może sprawiać wrażenie bezrefleksyjnego powielania twierdzeń tychże sądów. Zasługuje to na krytykę, ponieważ stanowisko sądu może być wsparte innego rodzaju argumentacją, z której jednak skład orzekający nie skorzystał.

PRAWO I POSTĘPOWANIE KARNE

12. Uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 30 października 2008 r., I KZP 22/08

Dr Ryszard Skarbek, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Pojęcie „przerwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności”

Streszczenie

W glosowanym orzeczeniu SN odpowiedział na pytanie – wątpliwość – Rzecznika Praw Obywatelskich, czy przepis art. 155 § 1 k.k.w. odnosi się do sprawcy aresztowanego tymczasowo, a nie tylko skazanego na karę pozbawienia wolności wynikającą z innych przyczyn niż określone w ww. przepisie k.k.w., a wynikająca z przesłanek skutkujących zawieszeniem postępowania wykonawczego (art. 15 § 2 k.k.w.). SN stwierdził, że pojęcie „przerwy” w wykonywaniu kary pozbawienia wolności nie dotyczy przerwy w odbywaniu tymczasowego aresztowania, gdyż instytucja ta (areszt tymczasowy) nie jest instrumentem polityki karnej. Natomiast pojęcie to odnosi się także do przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności na skutek zawieszenia postępowania wykonawczego, o ile zawieszenie to oparte było na przesłankach określonych w art. 153 k.k.w., jako zbieżnych w tej materii z treścią art. 15 § 2 k.k.w.

13. Postanowienie SN z dnia 24 lutego 2010 r., I KZP 33/09

Dr Wojciech Zalewski, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Luka w prawie – brak sankcji za naruszenie tzw. zakazu stadionowego

Streszczenie

Z dniem 1 sierpnia 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych. Mocą wskazanej ustawy wprowadzono do kodeksu karnego nowy środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe. Nowela nie przewidziała jednak sankcji na wypadek niedostosowania się do zakazu. W

poniższej glosie do postanowienia SN przedstawiono argumentację przeciwko ekstensywnej wykładni art. 244 k.k., a tym samym za wnioskiem o luce prawnej we wskazanej materii.

14. Postanowienie SN z dnia 16 grudnia 2009 r., IV KK 168/09

Mikołaj Małecki, doktorant Uniwersytetu Jagiellońskiego

Tożsamość czynu i zakaz *ne bis in idem* w kontekście liczby osób pokrzywdzonych przestępstwem znęcania się (art. 207 § 1 k.k.)

Streszczenie

Sąd Najwyższy stanął przed zadaniem określenia tożsamości czynu w przypadku przestępstwa wieloczynnościowego popełnionego na szkodę kilku osób, w kontekście zasady *ne bis in idem*. Sąd uznał, że „jedno historyczne zdarzenie” może stanowić co najmniej dwa „czyny”. W aprobującej glosie uzupełniono wywód Sądu Najwyższego w oparciu o konstrukcję czynu ciągłego (art. 12 k.k.). W rezultacie przyjęto, że warunkiem uznania za jeden czyn zabroniony wielu zachowań ujętych zbiorowo w typie przestępstwa wieloczynnościowego, a stanowiących zamach na dobra osobiste człowieka, jest tożsamość pokrzywdzonego.

15. Postanowienie SN z dnia 23 września 2008 r., I KZP 18/08

Marek Skwarcow, sędzia Sądu Okręgowego w Gdańsku

Możliwość orzekania na niekorzyść oskarżonego a granice środka odwoławczego

Streszczenie:

Glosa dotyczy problematyki granic środka odwoławczego i wpływu kierunku zaskarżenia (na korzyść, albo na niekorzyść oskarżonego) na możliwość wydania przez sąd odwoławczy orzeczenia na niekorzyść. Dotyczy ona także istnienia chroniącego w toku postępowania odwoławczego interesów oskarżonego zakazu *reformationis in peius* i konsekwencji z niego płynących. Autor porusza także zagadnienie odpowiedzialności karnej specjalisty, pełniącego rolę pomocnika procesowego, ale także występującego jako osobowe źródło dowodowe.

PRAWO PRACY

16. Wyrok SN z dnia 2 września 2009 r., II PK 206/08

Dr Monika Lewandowicz-Machnikowska, adiunkt Uniwersytetu Wrocławskiego

Ustanie przyczyny uzasadniającej zakaz konkurencji i powiadomienie o tym pracownika a umowne prawo odstąpienia

Streszczenie

Art. 101² § 2 k.p. jest przepisem bezwzględnie wiążącym i nie jest dopuszczalna umowna modyfikacja skutku ustania przyczyn uzasadniających zakaz konkurencji. Postanowienie umowy, w którym stwierdzono, że w razie ustania przyczyn uzasadniających zakaz konkurencji umowa wygasa, jest sprzeczne z prawem i nieważne. Pisemne oświadczenie pracodawcy, w którym powiadamia on pracownika o ustaniu przyczyn uzasadniających zakaz konkurencji, jest oświadczeniem wiedzy, a nie oświadczeniem woli służącym realizacji prawa odstąpienia od umowy.

17. Wyrok SN z dnia 14 grudnia 2009 r., I PK 108/09

Dr Anna Musiała, adiunkt Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu

Umowa o pracę wolontarystyczną

Streszczenie

Głosowane orzeczenie dotyczy relatywnie nowej w prawie polskim, instytucji prawnej, a mianowicie wolontariatu. Sąd Najwyższy uznał, że związek zawodowy co do zasady może korzystać z pracy wolontarystycznej swych członków, także w zakresie prowadzonej przez siebie działalności ubocznej. Tymczasem, można mieć całkiem uzasadnione wątpliwości co do trafności zajętego przez Sąd Najwyższy stanowiska. Z kolei nowość zagadnienia, zwłaszcza mając wrażenie niesłuszności wyroku, każe tym bardziej zająć stanowisko.

18. Uchwała SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., I UZP 2/09

Dr Wioletta Witoszko, adiunkt Uniwersytetu w Białymstoku

Data orzeczenia o uszczerbku na zdrowiu w razie odmowy przyznania jednorazowego odszkodowania

Streszczenie

Przedmiotem niniejszej glosy jest analiza tezy wyrażonej przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 kwietnia 2009 r. (I UZP 2/09) polegającej na stwierdzeniu, że w razie odmowy przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy – orzeczeniem o uszczerbku na zdrowiu jest decyzja organu rentowego o odmowie przyznania jednorazowego odszkodowania. Data jej wydania przesądza o zastosowaniu odpowiednich stawek jednorazowego odszkodowania za każdy procent uszczerbku na zdrowiu.

19. Wyrok SN z dnia 11 kwietnia 2001 r., I PKN 350/00
Jarosław Jankowiak, sędzia Sądu Rejonowego Grunwald i Jeżyce w Poznaniu
„Obsługiwanie” miejsc pracy w różnych miejscowościach

Streszczenie

Od czasu wydania przez SN uchwały z dn.19.11.2008 r., II PZP 11/08, problematyka tzw. obszarowego miejsca pracy szybko staje się jednym z liczących się wątków podejmowanych i rozwijanych w orzecznictwie wymienionego Sądu. Natomiast w okresie sprzed tego judykatu odnośna tematyka funkcjonowała raczej na drugim planie, czy wręcz na marginesie rozstrzygnięć SN – przede wszystkim tych, które dotyczyły tzw. podróży służbowej. Do jednych z nielicznych orzeczeń wydawanych przez SN w okresie przed w/w uchwałą, a przy tym nadal zachowujących niemało walorów, zarówno dla praktyki, jak i dla badań naukowych, mających za obiekt miejsce pracy wyznaczone obszarowo, należy komentowany tu wyrok z dn. 11.04.2001 r.. Głosa skupia się na analizie tych kwestii poruszonych w owym orzeczeniu, które wiążą się z kluczowymi aspektami towarzyszącymi wykreowaniu, w odniesieniu do poszczególnego stosunku pracy, modelu obszarowego miejsca pracy.

20. Wyrok SA w Katowicach z dnia 12 kwietnia 2007 r., III Aua 53/06
Piotr Lechosław Kamiński, doktorant Uniwersytetu Gdańskiego
Długość okresu przekwalifikowania zawodowego w związku z nabyciem prawa do renty szkoleniowej z FUS

Streszczenie

Głosowany wyrok przedstawia pogląd, iż kilkutygodniowy kurs obsługi komputera i kasy fiskalnej w trakcie pobierania renty szkoleniowej nie jest wystarczającym warunkiem do przekwalifikowania zawodowego ubezpieczeniowego. Zgodzić się trzeba z tezą, iż efektywny czasokres przekwalifikowania zawodowego nie jest ziszczony. Treść uzasadnienia nie pozwala jednak na wyprowadzenie bardziej szczegółowych wniosków dotyczących czasu trwania przekwalifikowania zawodowego. Stąd podjęto próbę ustalenia przypuszczalnych ram czasowych rehabilitacji zawodowej ubezpieczonych w zakresie renty szkoleniowej z FUS.

21. Uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 21 kwietnia 2010 r., II UZP 1/10
Maciej Łąga, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego
Możliwość kwestionowania prawidłowości i rzetelności zadeklarowanej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne przez osobę ubezpieczoną z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności

Streszczenie

W uchwale składu 7 sędziów z dnia 21 kwietnia 2010 r. Sąd Najwyższy trafnie rozstrzygnął, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie może kwestionować zadeklarowanej w granicach prawem przepisanych podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osoby ubezpieczonej z tytułu pozarolniczej działalności. Z przepisów prawa zabezpieczenia społecznego takie uprawnienia nie wynikają nawet jeżeli okoliczności wskazują na zamiar uzyskania zawyżonych świadczeń z ubezpieczenia sprzecznie z zasadami solidaryzmu i równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, a więc na próbę nadużycia prawa.

22. Uchwała SN z dnia 14 stycznia 2010 r., III PZP 4/09
Jakub Szmit, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego
Prawo do wynagrodzenia w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych

Streszczenie

Pomimo pewnych wątpliwości wynikających z faktu, że teza uchwały ma przede wszystkim oparcie w wykładni celowościowej, należy się z nią zgodzić, a tym samym pracownik wychowawca zatrudniony w placówce opiekuńczo - wychowawczej, podlegający ust. z 2008 r. o pracownikach samorządowych ma prawo do połowy wynagrodzenia w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych na podstawie art. 87a ustawy z

2004 r. o pomocy społecznej. Nie można zaś zgodzić się z drugim poglądem wyrażonym w uchwale, a mianowicie, że art. 35 ust. o pracownikach samorządowych wyklucza wobec nich stosowanie art. 66 KP.

PRAWO EUROPEJSKIE

23. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie C-1/04

Dr Arkadiusz Wowerka, LL.M., adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Właściwość sądu po przeniesieniu głównego ośrodka podstawowej działalności do innego państwa po zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, ale przed ogłoszeniem upadłości – zasada *perpetuatio fori* w transgranicznym postępowaniu upadłościowym

Streszczenie

W prezentowanej glosie Autor komentuje wyrok Trybunału z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie C-1/04 Staubitz-Schreiber, w którym Trybunał wypowiedział się w przedmiocie właściwości sądu na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego po przeniesieniu głównego ośrodka podstawowej działalności do innego państwa członkowskiego po zgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, ale przed ogłoszeniem upadłości. Autor aprobuje stanowisko Trybunału uznające w zakresie transgranicznego postępowania upadłościowego zasadę *perpetuatio fori*.

24. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 2009 r. w połączonych sprawach C-393/07 i C-9/08

Marcin Rulka, doktorant Uniwersytetu Łódzkiego

Weryfikacja mandatu posła do Parlamentu Europejskiego

Streszczenie

Glosa dotyczy wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Włochy przeciwko Parlamentowi Europejskiemu z 30 kwietnia 2009 r. W sprawie sporną kwestią było to, czy kompetencję do weryfikowania ważności mandatu członka PE należy do samego Parlamentu czy też władz państwa włoskiego. ETS rozstrzygając sprawę stwierdził, że UE posiada prawo do regulowania tylko tych obszarów, na które zezwała prawo pierwotne, natomiast wszystkie pozostałe kwestie pozostają w gestii krajowych ordynacji wyborczych, a zatem kompetencję do weryfikacji mandatu członka PE posiadają władze krajowe.

VARIA

25. Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu z dnia 15 września 2009 r., skarga nr 10373/05

Dr Katarzyna Łasak, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Zasada dobrych rządów a prawo do świadczenia ubezpieczeniowego

Streszczenie

W 2001 r. skarżącej przyznano prawo do wcześniejszej emerytury na czas nieokreślony. W 2002 r. wznowiono z urzędu postępowanie w jej sprawie uznając roszczenie za bezpodstawne. Trybunał słusznie stwierdził naruszenie prawa do własności. Dopuszczalność ingerencji w prawo do własności warunkuje istnienie podstawy ustawowej. Trybunał stale akcentuje potrzebę respektowania zasady rządów prawa. Władze publiczne powinny działać z najwyższą skrupulatnością podejmując decyzje o żywotnym znaczeniu dla jednostek takich, jak świadczenia ubezpieczeniowe. Państwo ma zapewnić, iż korygowanie skutków własnych błędów nie będzie wiązało się z nadmiernym ciężarem dla jednostek